

WYROK
z dnia 23 stycznia 2015 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Magdalena Cwyl

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2015 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 5 stycznia 2015 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **A. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych ZUL A. T., Kwasówka 50, 21-570 Drelów, D. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Złoty Klon D. T., Kwasówka 50, 21-570 Drelów oraz J. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi konne zrywka i wywóz drewna prace kompleksowe w lesie J. D., ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 72, 34-350 Cisiec** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Międzyrzec w Międzyrzecu Podlaskim (21-560), ul. Warszawska 53**

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **A. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych ZUL A. T., D. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Złoty Klon D. T., oraz J. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi konne zrywka i wywóz drewna prace kompleksowe w lesie J. D. i:**
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców

wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **A. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych ZUL A. T., D. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Złoty Klon D. T., oraz J. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi konne zrywka i wywóz drewna prace kompleksowe w lesie J. D.** tytułem wpisu od odwołania,

- 2.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **A. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych ZUL A. T., D. T. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Złoty Klon D. T., oraz J. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi konne zrywka i wywóz drewna prace kompleksowe w lesie J. D.** na rzecz zamawiającego: **Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Międzyrzec w Międzyrzecu Podlaskim** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Lublinie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „ *Wykonanie prac dotyczących gospodarki leśnej /usług leśnictwa/ objętych planem finansowo gospodarczym na 2015 r.* ” zostało wszczęte przez Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe – Nadleśnictwo Międzyrzec w Międzyrzecu Podlaskim, zwane dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2014/S 227-401125) w dniu 25 listopada 2014 r.

W dniu 5 stycznia 2015 r. odwołanie wnieśli wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: A. T. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Usług Leśnych ZUL A. T., D. T. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Żłoty Klon D. T. oraz J. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Usługi konne zrywka i wywóz drewna prace kompleksowe w lesie J. D., zwani dalej łącznie Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec przyznania ofercie złożonej przez Odwołującego w zakresie części IV zamówienia zbyt małej ilości punktów w kryterium „dysponowanie specjalistycznymi maszynami lub urządzeniami”, a w konsekwencji wobec czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez W. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe KOALA W. W. . Zdaniem Odwołującego złożona przez niego oferta winna dostać maksymalną ilość 10 punktów, albowiem wykazał on 4 maszyny i urządzenia specjalistyczne, w tym dwa ciągniki z przyczepą i żurawiem, które w jego ocenie należało uznać za urządzenia typu forwardera. Tymczasem Zamawiający przypisał jego ofercie jedynie 5 punktów. Odwołujący utrzymywał przy tym, że pracownik Zamawiającego podczas spotkania z wykonawcami wprost dopuścił możliwość uznania ciągnika z przyczepą posiadającą żurawia za urządzenie typu forwarder. Mając to na uwadze, Odwołujący zarzucał Zamawiającemu naruszenie art. 7 ust. 1 oraz art. 91 ust. 1 ustawy Pzp.

Uwzględniając podniesione zarzuty, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w części IV zamówienia i wybór jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Odwołującego.

Skład orzekający Izby wykluczył to, aby spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumenty przekazane przez Zamawiającego w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Izby i poświadczone za zgodność z oryginałem, a także te, które zostały złożone przez Strony w toku postępowania odwoławczego, w tym również wraz z odwołaniem. Izba uwzględniała również dowód z zeznań świadków – P. C. oraz B. G., na okoliczność przebiegu spotkania z dnia 27 listopada 2014 r. Izba odmówiła przeprowadzenia wnioskowanego przez Zamawiającego dowodu z opinii biegłego z zakresu maszyn rolniczych i leśnych w celu rozstrzygnięcia, czy ciągnik wyposażony w żuraw lub chwytak może być uznany za specjalistyczne urządzenie typu forwarder, stosowane przy pracach leśnych. W ocenie Izby realizacja tak sformułowanego wniosku dowodowego prowadziłaby jedynie do zwłoki w postępowaniu, albowiem zgodnie z twierdzeniami Odwołującego to zespół urządzeń, tj. ciągnik oraz przyczepa wyposażona w żuraw, miała zostać uznana za urządzenie typu forwarder, nie zaś sam ciągnik wyposażony w żuraw, jak to wskazał Zamawiający w rozpoznawanym wniosku dowodowym. Tym samym wniosek ten został sformułowany

na okoliczność nieistotną z punktu widzenia twierdzeń strony przeciwnej.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, Izba ustaliła, że zgodnie z pkt IV.1 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) Zamawiający dopuścił składanie ofert częściowych, przy czym przedmiot zamówienia podzielił na dwanaście części.

Zgodnie z pkt XVI.1 SIWZ Zamawiający określił dwa kryteria wyboru oferty najkorzystniejszej, tj. cenę (waga 90%) oraz „dysponowanie specjalistycznymi maszynami lub urządzeniami” (waga 10%). Zgodnie z pkt XVI.6 SIWZ „do oceny będzie przyjmowany

2

sprzęt, którego wykonawca jest właścicielem lub leasingobiorcą”, a który wg pkt XVI.5 został wykazany w załączniku nr 7 do SIWZ, tj. formularzu sporządzonym na potrzeby wykazania spełniania warunku dotyczącego posiadania wiedzy i doświadczenia. W pkt XVI.6 SIWZ Zamawiający poinformował wykonawców, że: „ocena tego kryterium będzie dokonana w oparciu o następujący wzór: dla części 1-10: (1 maszyna – 25%, 2 maszyny – 50%, 3 maszyny – 75%, 4 maszyny i więcej – 100%) x 100 pkt x 0,10”. W pkt XVI.7 Zamawiający przesądził, że „pojęciem «maszyny i urządzenia specjalistyczne» dla części 1-10 zamawiający określa maszyny służące do pozyskiwania i zrywki drewna typu harvester, skidder, forwader, klembak”.

W pkt IX.8 Zamawiający zawarł informację, że przewiduje organizację zebrania wykonawców w dniu 27 listopada 2014 r. o godz. 13:00 w siedzibie Zamawiającego.

Termin składania ofert, zgodnie z pisemnym protokołem postępowania, upłynął w dniu 11 grudnia 2014 r., o godzinie 10:00. Przed jego upływem dwóch wykonawców złożyło swoje oferty w zakresie części IV zamówienia, tj. Odwołujący oraz W. W. .

Odwołujący wraz ze złożoną przez siebie ofertą przedstawił Zamawiającemu uzupełniony załącznik nr 7 do SIWZ, w którym w czterech pierwszych pozycjach wskazał następujący sprzęt: 1. „LKT 81T”, 2. „MTZ 920 + Farma11+” z dopiskiem „Forwader”, 3. „Ursus C360 3P + przyczepa leśna” z dopiskiem „Forwader” i 4. „LKT 81 Turbo”.

Zamawiający pismem z dnia 24 grudnia 2014 r., przekazany Odwołującemu zgodnie z jego oświadczeniem osobiście w dniu 29 grudnia 2014 r., poinformował Odwołującego, że złożona przez niego oferta została sklasyfikowana na drugim miejscu w ramach części IV zamówienia. W kryterium pierwszym (cena) otrzymała ona 90 punktów, zaś w drugim (dysponowanie specjalistycznymi maszynami lub urządzeniami), otrzymała punktów 5, podczas gdy druga oferta otrzymała tych punktów odpowiednio: w kryterium pierwszym: 85,85, zaś w kryterium drugim: 10.

Wobec powyższego Odwołujący wniósł odwołanie.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, odwołanie wniesione przez Odwołującego rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych i popieranym w toku postępowania odwoławczego

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających kognicji Izby, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia

3

w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie, jako takie, nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na celu rozpoznanie zasadności twierdzeń Odwołującego, Izba uznała, że wzorcem do którego należy odnosić czynności Zamawiającego rozstrzygającym o ich prawidłowości winna być pierwotna treść SIWZ w zakresie w jakim kształtuje ona kryteria oceny ofert,

ich znaczenie oraz rozstrzyga o sposobie oceny ofert (pkt XVI SIWZ).

Za udowodnione Izba uznała to, że w dniu 27 listopada 2014 r. odbyło się zorganizowane przez Zamawiającego zebranie wykonawców. Datę tę potwierdził ostatecznie sam Odwołujący, pomimo tego, że pierwotnie – w odwołaniu – wskazywał on na dzień 5 grudnia 2014 r., jako na ten, w którym zebranie to miało się odbyć. Zgodnie z przepisem art. 190 ust. 7 ustawy Pzp Izba ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Kierując się powołanym przepisem, a także mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, Izba dała wiarę zeznaniom dwóch świadków oraz pisemnemu protokołowi przedstawionemu wraz z odpowiedzią na odwołanie. Tym samym uznała za udowodnione to, że w toku powołanego zebrania pracownik Zamawiającego jednoznacznie wyjaśnił, że ciągnik rolniczy z przyczepą wyposażoną w żuraw nie będzie traktowany jako sprzęt specjalistyczny, a co za tym idzie, jego wykazanie nie przysporzy wykonawcy punktów w trakcie oceny ofert na podstawie kryterium „dysponowanie *specjalistycznymi maszynami lub urządzeniami*”. Za taką oceną przemawiało w ocenie Izby to, że powołane zeznania były ze sobą zbieżne oraz znajdowały potwierdzenie w przedstawionym Izbie protokole opisującym podjęte podczas zebrania wykonawców ustalenia. Przedstawiony przez Odwołującego kontrdowód – pisemne oświadczenie G. T. z dnia 5 stycznia 2015 r. Izba uznała za mniej wiarygodne. W oświadczeniu tym G. T. twierdził, że spotkanie odbyło się w dniu 5 grudnia 2014 r., a w jego trakcie zostało przesądzone, iż ciągnik rolniczy z przyczepą wyposażoną w żuraw będzie uznawany za urządzenie typu forwader. Tymczasem, Odwołujący w toku rozprawy przed Izbą przyznał, że zebranie wykonawców odbyło się w dniu 27 listopada 2014 r. i było jedynym zorganizowanym przez Zamawiającego w prowadzonym przez niego postępowaniu o udzielenie zamówienia. Uwzględniając tę okoliczność, Izba uznała, a mniej wiarygodne od powołanych zeznań świadków i pisemnego protokołu (co istotne – zbieżnych ze sobą co do istoty) oświadczenie, w którym błędnie oznaczono datę zebrania.

W ocenie Izby ustalenia podjęte przez Zamawiającego w toku zebrania wykonawców, które odbyło się w dniu 27 listopada 2014 r., nie mogły zostać jednak uznane za oddziałujące w jakikolwiek sposób na interpretację zapisów SIWZ. Zgodnie z art. 38 ust. 3 ustawy Pzp

4

Zamawiający może zwołać zebranie wszystkich wykonawców w celu wyjaśnienia wątpliwości dotyczących treści SIWZ, a jeżeli ta jest udostępniana na stronie internetowej, informację o terminie zebrania zamieszcza także na tej stronie; w takim przypadku sporządza informację zawierającą zgłoszone na zebraniu pytania o wyjaśnienie treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz odpowiedzi na nie, bez wskazywania źródeł zapytań. Informację z zebrania doręcza się niezwłocznie wykonawcom, którym przekazano specyfikację istotnych warunków zamówienia, a jeżeli specyfikacja istotnych warunków zamówienia jest udostępniana na stronie internetowej, zamieszcza także na tej stronie.

W rozpoznawanej sprawie Zamawiający nie uczynił zadość tym obowiązkom – jak wynika z zeznań obu świadków powołanych w sprawie, wykonawcy uczestniczący w zebraniu w dniu 27 listopada 2014 r. nie mogli otrzymać protokołu opisującego przebieg tegoż spotkania, albowiem ten został sporządzony i podpisany co najmniej dzień po zakończeniu spotkania. W trakcie zebrania sporządzona została jedynie lista obecnych na spotkaniu przedstawicieli wykonawców. Tym samym nawet osobom uczestniczącym w zebraniu nie było dane zapoznać się z ostateczną treścią tegoż protokołu. Jak oświadczył pełnomocnik Zamawiającego nie było mu wiadomym, aby protokół ten był przekazywany wykonawcom. Nie zostało w toku postępowania odwoławczego wskazane, aby w dokumentach odnoszących się do postępowania i poświadczonych za zgodność z oryginałem przez Zamawiającego znalazło się potwierdzenie, że protokół ten był w jakikolwiek sposób przekazany wykonawcom, czy choćby zamieszczony na stronie internetowej. Zgodnie z oświadczeniem Odwołującego, powołany protokół nie został mu przekazany. Mając to na uwadze, Izba przyjęła, że Zamawiający nie upublicznił w żaden sposób protokołu z postępowania, tymczasem to na zapisy tego właśnie dokumentu powoływał się w toku postępowania odwoławczego.

Kierując się tak poczynionymi ustaleniami, jak również mając na względzie przepisy art. 38 ust. 3 oraz art. 9 ust. 1 ustawy Pzp (drugi z powołanych przepisów ustanawia zasadę pisemności postępowania) Izba uznała, że nie było istotnym to, jakie wytyczne co do rozumienia pkt XVI SIWZ Zamawiający przekazał w toku powołanego zebrania podmiotom w nim uczestniczącym, skoro ostatecznych ustaleń tam podjętych (pisemnego protokołu) nie przedstawił nawet tym podmiotom, które w zebraniu tym brały udział. Oczywiście jest zatem, że Zamawiający nie wypełnił obowiązków na niego nałożonych przepisem art. 38 ust. 3 ustawy Pzp. Dlatego też za rozstrzygającą tę materię Izba uznała pierwotną treść SIWZ.

5

Niezależnie od powyższego, w ocenie Izby, Odwołujący nie wykazał, aby Zamawiający w sposób nieodpowiadający zapisom SIWZ przypisał złożonej przez niego ofercie zbyt małą liczbę punktów w drugim z kryteriów oceny ofert.

Zgodnie z pkt XVI.6 i 7 SIWZ oferta każdego z wykonawców miała otrzymać odpowiednią liczbę punktów w kryterium „dysponowanie *specjalistycznymi maszynami lub urządzeniami*” w zależności od liczby maszyn i urządzeń specjalistycznych wykazanych w uzupełnionym załączniku nr 7 do SIWZ. W powołanych zapisach SIWZ wskazano również, co Zamawiający rozumie pod pojęciem „maszyny i urządzenia specjalistyczne”.

W ocenie Izby poczyniona przez Odwołującego wykładnia zawartej w SIWZ definicji powołanego pojęcia była jedną z dopuszczalnych, w takim zakresie, w jakim wskazywał on, że nie jest koniecznym wykazanie jedynie forwardera, ale możliwym jest również wykazanie urządzenia typu forwardera – zatem urządzenia, które co prawda forwarderem nie jest, ale posiada jego najistotniejsze, z punktu widzenia funkcjonalnego, cechy. Odwołujący definiował forwardera jako ciągnik do nasiębiernej zrywki drewna będący maszyną samozaładowczą, której zastosowanie ogranicza szkody pokrywy gleby podczas zrywki – drewno przy pomocy żurawia ładowane jest na maszynę, przez co nie ma kontaktu z podłożem. Definicja ta jest co do zasady zbieżna z tą, którą przedstawił Zamawiający wraz z odpowiedzią na odwołanie. Co istotne Odwołujący w toku rozprawy przed Izbą przyznał, że przedstawione przez Zamawiającego wraz z odpowiedzią na odwołanie wydruki należyce opisują typy poszczególnych urządzeń. Mając to na uwadze, uznać należałoby, że za zgodną z takim zapisem SIWZ ocenić należałoby sytuację, w której wykonawca przedstawił w wykazie sprzętu nie forwardera, ale urządzenie typu forwardera i uzyskał dzięki temu odpowiednią liczbę punktów w drugim kryterium oceny ofert.

W tym kontekście dostrzec należy, że przedstawiony przez Odwołującego dowód mający potwierdzać, że ciągnik w zestawie z przyczepą wyposażoną w żuraw można uznać za urządzenie typu forwardera, tj. oświadczenie złożone w dniu 19 grudnia 2014 r. w imieniu Agromet-Motoimport sp. z o.o. odnosi się do zestawu urządzeń, które nie zostały wskazane w wykazie. W powołanym oświadczeniu mowa bowiem o „ciągniku *Belarus 820 oraz przyczepie leśnej More Maskiner SF 11/6955*”, a zatem zespole urządzeń, których Odwołujący nie wskazał w złożonym przez siebie wykazie. Jak to już zaznaczono Odwołujący wraz ze złożoną przez siebie ofertą przedstawił Zamawiającemu uzupełniony załącznik nr 7 do SIWZ, w którym obok dwój urządzeń skiderów (jak to zgodnie ustaliły Strony w toku rozprawy przed Izbą), tj. LKT 81T i LKT 81 Turbo, wskazał on na „MTZ 920 + *Farma 11+*” z dopiskiem „Forwader” oraz „Ursus C360 3P + *przyczepa leśna*” z dopiskiem „Forwader”. Brak tak wskazań na: „ciągnik *Belarus 820 oraz przyczepę leśną More Maskiner*

6

SF 11/6955”. Co równie istotne, zgodnie z treścią powołanego oświadczenia złożonego w imieniu Agromet-Motoimport sp. z o.o. opisany tam zestaw urządzeń pełni jedynie funkcję porównywalną z maszyną typu forwarder, a zatem nawet w świetle tego oświadczenia taki zestaw urządzeń nie może zostać uznany za maszynę typu forwarder, a jedynie zestaw pełniący funkcję porównywalną do maszyn zaliczanych do urządzeń typu forwardera. Wynika z tego że zestaw opisany w tym oświadczeniu, pomimo tego, że zbliżony funkcjonalnie, to jednak do zbioru maszyn typu forwardera zaliczony być nie może.

Stąd też nie sposób uznać tego oświadczenia za mogące mieć doniosły wpływ na rozstrzygnięcie.

Co szczególnie istotne, Odwołujący swe twierdzenia o możliwości wykazania ciągnika z odpowiednią przyczepą oparł w głównej mierze na przekonaniu, że Zamawiający w toku zebrania wykonawców rzekomo dopuścił taką możliwość. Wywieść z tego można, że pośrednio przyznał tym samym, że bez takiego wyraźnego dopuszczenia ze strony Zamawiającego (zastrzec przy tym należy, że ustalenia poczynione w toku zebrania z dnia 27 listopada 2014 r. Izba uznała za indyferentne dla rozstrzygnięcia) powołanie się na taki ciągnik z przyczepą można byłoby uznać za nieuzasadnione.

Podkreślenia w tym miejscu wymagało to, że stosownie do podstawowej zasady wynikającej z art. 6 k.c., znajdującej swe odzwierciedlenie w art. 190 ust. 1 ustawy Pzp, ciężar dowodu w zakresie okoliczności faktycznych spoczywa na tym, który ze swoich twierdzeń wywodzi skutek prawny, a zatem obowiązkiem dowodowym w rozpoznawanej sprawie obciążony był Odwołujący. Tym samym to on winien udowodnić, że treść przedstawionego przez niego wykazu uzasadniała przyznanie mu maksymalnej liczby punktów w ramach drugiego kryterium oceny ofert. Tymczasem Odwołujący nie wykazał za pomocą odpowiednich dowodów mających potwierdzać, że ciągnik w zestawie z przyczepą wyposażoną w żuraw można uznać za maszynę typu forwarder. Ponadto, co jeszcze ważniejsze, nie przedstawił on żadnych dowodów na to, że wskazanie w złożonym Zamawiającemu wykazie na urządzenia opisane jako „MTZ 920 + *Farma11+*” z dopiskiem „Forwarder” oraz „Ursus C360 3P + *przyczepa leśna*” z dopiskiem „Forwarder” jest równoznaczne ze wskazaniem na ciągnik w zestawie z przyczepą wyposażoną w żuraw, czy też na urządzenie typu forwarder. Nie wykazał on, że wskazane przez niego urządzenia – sprzęt ujęty w pozycji 2 i 3 wykazu – posiadają wszystkie cechy, które sam przypisał maszynom typu forwardera. Nawet gdyby uznać, że Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie przyznał, że użyte w wykazie oznaczenia „MTZ 920” oraz „Ursus C360 3P” oznaczają ciągniki rolnicze, to i tak nie przedstawiono Izbie dowodów, że wskazane przez Odwołującego przyczepy (można z odpowiedzi na odwołanie wywodzić, że Zamawiający przyznał również to,

7

że oznaczenie „*Farma11+*” odnosi się do przyczepy) zostały wyposażone w żurawie. Co szczególnie istotne, Odwołujący nie wykazał, aby taką wiedzę na etapie oceny ofert Zamawiający mógł powziąć z treści przedstawionego mu przez Odwołującego wykazu. Zgodnie z art. 190 ust. 5 ustawy Pzp tylko fakty powszechnie znane oraz fakty znane z urzędu nie wymagają dowodu. Wiedzy co do tego co kryje się pod powołanymi pojęciami użytymi w złożonym Zamawiającemu wykazie nie można uznać ani za fakty powszechnie znane, ani za fakty znane Izbie z urzędu. Tym samym fakty te wymagały przedstawienia odpowiedniego dowodu, a tego Odwołujący nie uczynił. Nie wykazał on w żaden sposób (nawet uwzględniając przyznanie pewnych faktów przez Zamawiającego), że wskazane przez niego urządzenia (w pozycji 2 i 3 wykazu) posiadają cechy, które sam przypisał urządzeniom „typu *forwarder*”, czy też choćby, że są to ciągniki w zestawie z przyczepą wyposażoną w żuraw.

Wobec braku przedstawienia przez Odwołującego odpowiednich dowodów potwierdzających zasadność jego twierdzeń, Izba uznała, że nie zostało wykazane, aby Zamawiający przypisał złożonej przez Odwołującego ofercie na IV część zamówienia zbyt małą ilość punktów w ramach drugiego kryterium oceny ofert, a w konsekwencji uznał za najkorzystniejszą niewłaściwą ofertę.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba wzięła w szczególności pod uwagę przepis § 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym uzasadnione

koszty strony postępowania odwoławczego ustala się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy. Mając na uwadze fakt, iż Zamawiający przedłożył odpowiednie rachunki, Izba uwzględniła zgodnie z § 5 ust. 3 pkt 1) powołanego rozporządzenia jego wniosek o obciążenie Odwołującego poniesionymi przez niego kosztami wynagrodzenia

8

pełnomocnika, uwzględniając przy tym to, że zgodnie z § 3 pkt 2) lit. b) powołanego rozporządzenia wynagrodzenie pełnomocnika nie może przekroczyć kwoty 3600 zł.

Przewodniczący:

9